

از وعده ۸ ساله خانه دار شدن تا انتظار ۱۰۰ ساله؛

طرح جامع مسکن چه کرد؟

نماینده دموکرات: مردم آمریکا خواستار پایان جنگ علیه ایران هستند

در صفحه ۲

مهر پرهزینه؛ هزینه لوازم التحریر دانش آموزان به ۱۵ میلیون تومان رسید

جهد مصرف بنزین؛ ضرورتی برای روزهای حساس کشور

در شرایطی که فشار بر شبکه توزیع سوخت کاملاً محسوس است و کشور در پیک مصرف بنزین قرار دارد، به طور قطع همراهی مردم در مدیریت مصرف می تواند بخشی از فشار ناترازی را کاهش دهد. بنزین باید در ظاهر فقط یک فراورده نفتی باشد که روزانه در جایگاه‌ها عرضه می شود، اما در شرایط امروز کشور، میزان مصرف آن به یکی از متغیرهای مهم اقتصادی و حتی امنیتی تبدیل شده است؛ فراورده‌ای که هر لیتр اضافه مصرف آن، فقط به معنای مصرف یک کالای نیست، بلکه می تواند به معنای فشار بیشتر بر تولید، پالایش، حمل و نقل، ذخایر و در نهایت منابع انرژی کشور باشد. در روزهای اخیر، صف‌های طولانی در برخی جایگاه‌های سوخت و انتشار شایعاتی درباره کمبود بنزین و احتمال اختلال در عرضه، بار دیگر این واقعیت را به نمایش گذاشت که در بازار سوخت، نگرانی از کمبود می تواند خود به عاملی برای افزایش مصرف تبدیل شود. در چنین شرایطی، برخی شهروندان با تصور اینکه ممکن است بنزین در روزهای آینده در دسترس نباشد یا عرضه آن محدود شود، زودتر و بیشتر از نیاز معمول خود به جایگاه‌ها مراجعه کردند. همین رفتار، در برخی نقاط به افزایش ناگهانی تقاضا و شکل‌گیری صف‌های طولانی انجامید. با این حال، گزارش‌های رسمی حاکی از آن است که مشکل به شکل فراگیر، تمام شدن بنزین در کشور نبوده است. برآی نمونه، مدیر شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی منطقه البرز اعلام کرده که با ورود محموله‌های جدید، جایگاه‌های استان تأمین شده‌اند و وقفه‌ای مقطعی نیز ناشی از افزایش حجم سفرها و عدم تناسب موقت ارسال سوخت با حجم بالای مصرف بوده است. این اتفاق یک پیام مهم دارد که در بازار سوخت، رفتار مصرف‌کننده می تواند فاصله میان یک اختلال مقطعی و یک بحران واقعی را بیشتر یا کمتر کند.

وقتی شایعه، صف می سازد تجربه روزهای اخیر نشان داد که شایعه کمبود سوخت، حتی پیش از آنکه کمبود واقعی شکل بگیرد، می تواند تقاضا را به صورت ناگهانی افزایش دهد. منطق ساده است؛ وقتی یک راننده تصور می کند ممکن است فردا بنزین در جایگاه نباشد، امروز باک خودرو را پر می کند. اگر میلیون‌ها مصرف‌کننده همین تصمیم را بگیرند، تقاضای یک روز عادی به یکباره افزایش می‌یابد. جایگاه‌ها نیز که برای یک الگوی مشخص مصرف روزانه طراحی و تأمین می شوند، در برابر چنین موجی با صف و افزایش زمان انتظار مواجه خواهند شد. در واقع، بخشی از آنچه در روزهای اخیر در برخی جایگاه‌ها دیده شد، پیش از آنکه نشانه مشکلات مقطعی شبکه توزیع نیست؛ بلکه نشان می دهد در شرایطی که مصرف به سقف‌های بالا نزدیک می شود، کوچک‌ترین اختلال در زنجیره تأمین می تواند در صورت شکل‌گیری رفتارهای هیجانی، بزرگ‌تر از ابعاد واقعی خود دیده شود.

پیک مصرف؛ در ست در پایان تابستان کشور در روزهای پایانی تابستان قرار دارد؛ دوره‌ای که سفرهای بین شهری، بازگشت مسافران، افزایش تردد جاده‌ای و استفاده بیشتر از خودروهای شخصی، مصرف بنزین را بالا می‌برد. این افزایش مصرف، البته موضوع تازه‌ای نیست. تابستان ۱۴۰۴ نیز میانگین مصرف بنزین به حدود ۱۳۴۳ میلیون لیتр در روز رسید و مجموع مصرف تابستان به حدود ۱۲۵ میلیارد لیتр رسید؛ رکودی که نشان می‌دهد افزایش سفرها و افزایش جابجایی‌ها چه فشاری بر شبکه سوخت وارد می‌کند. اکنون این افزایش فصلی با شرایط ویژه کشور همزمان شده است؛ شرایطی که محدودیت ناشی از جنگ، اهمیت حفظ ذخایر و استمرار عرضه انرژی را دوچندان کرده است. از سوی دیگر، مسئله ناترازی بنزین نیز متعلق به امروز و نتیجه یک اتفاق مقطعی نیست. رشد مستمر مصرف، خودروهای پر مصرف، فرسودگی ناوگان، ضعف بهره‌وری و سهم بالای خودروهای شخصی در جابه‌جایی‌ها، سال‌هاست فاصله میان تولید و مصرف را افزایش داده است. بر اساس آخرین گزارش‌ها، مصرف روزانه بنزین حدود ۱۳۵ میلیون لیتр و تولید پالایشگاهی حدود ۱۲۰ میلیون لیتр اعلام شده است. بنابراین، حتی اگر صف‌های امروز با تأمین محموله‌های جدید برطرف شود، این مسئله اصلی که مصرف بنزین به سرعت بیشتر از ظرفیت پایدار تولید و تأمین کشور رشد کرده است، همچنان باقی است.

جهد مصرف؛ به معنای محوریت نیست در چنین شرایطی، سخن گفتن از جهاد مصرف نباید به معنای ایجاد محدودیت برای زندگی روزمره مردم یا در خواست قیرواقعی برای کاهش شدید مصرف باشد. جهاد مصرف یعنی بهره‌وری و سهم بالای خودروهای شخصی در جابه‌جایی‌ها، سال‌هاست فاصله میان تولید و مصرف را افزایش داده است. بر اساس آخرین گزارش‌ها، مصرف روزانه بنزین حدود ۱۳۵ میلیون لیتр و تولید پالایشگاهی حدود ۱۲۰ میلیون لیتر اعلام شده است. بنابراین، حتی اگر صف‌های امروز با تأمین محموله‌های جدید برطرف شود، این مسئله اصلی که مصرف بنزین به سرعت بیشتر از ظرفیت پایدار تولید و تأمین کشور رشد کرده است، همچنان باقی است.

در چنین شرایطی، سخن گفتن از جهاد مصرف نباید به معنای ایجاد محدودیت برای زندگی روزمره مردم یا در خواست قیرواقعی برای کاهش شدید مصرف باشد. جهاد مصرف یعنی بهره‌وری و سهم بالای خودروهای شخصی در جابه‌جایی‌ها، سال‌هاست فاصله میان تولید و مصرف را افزایش داده است. بر اساس آخرین گزارش‌ها، مصرف روزانه بنزین حدود ۱۳۵ میلیون لیتر و تولید پالایشگاهی حدود ۱۲۰ میلیون لیتر اعلام شده است. بنابراین، حتی اگر صف‌های امروز با تأمین محموله‌های جدید برطرف شود، این مسئله اصلی که مصرف بنزین به سرعت بیشتر از ظرفیت پایدار تولید و تأمین کشور رشد کرده است، همچنان باقی است.

پزشکیان: امنیت منطقه در گرو مقابله با رویکردهای مبنی بر زور است

رئیس‌جمهور تأکید کرد: امنیت پایدار نه از طریق تقابل، بلکه از مسیر اعتماد متقابل، احترام به حاکمیت کشورها، عدم مداخله در امور داخلی و همکاری میان دولت‌ها حاصل می‌شود. مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی خود در پیست و ششمین اجلاس سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، با تشریح مهم‌ترین چالش‌های امنیتی و اقتصادی منطقه، بر ضرورت تقویت همکاری میان کشورهای عضو برای تحکیم ثبات و ترسیم آینده‌ای مشترک تأکید کرد. رئیس‌جمهوری اسلامی ایران با اشاره به تجربه بیش از دو دهه فعالیت سازمان همکاری شانگهای، اعتمادسازی، احترام به حاکمیت کشورها، عدم مداخله در امور داخلی و همکاری میان دولت‌ها را از الزامات دستپایی به امنیت پایدار دانست. پزشکیان با اشاره به تهدیداتی همچون تروریسم، افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، قاچاق مواد مخدر، جرم سازمان‌یافته فراملی و سایبری، تشدید رقابت‌های ژئوپلیتیکی، سیاست‌های یکجانبه‌گرایانه و استفاده از زور و قدرت نظامی را از دیگر عوامل ایجاد نگرانی برای کشورهای منطقه و اقتصادهای نوظهور عنوان کرد. رئیس‌جمهوری اسلامی ایران همچنین با اشاره به تحولات اخیر در غرب آسیا و حملات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، این اقدامات را تجاوزی علیه اصول بنیادین منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل توصیف کرد و ضمن تشریح روند جنگ و تحولات پس از آن، بر موضع ایران درباره تعهدات مندرج در یادداشت تفاهم اسلام‌آباد تأکید کرد. پزشکیان در بخش دیگری از سخنان خود، امنیت و توسعه را دو مفهوم به هم پیوسته و تفکیک‌ناپذیر دانست و بر ضرورت توجه همزمان سازمان همکاری شانگهای به ابعاد امنیتی و اقتصادی تأکید کرد. رئیس‌جمهوری اسلامی ایران توسعه تجارت درون‌سازمانی، تسهیل فعالیت‌های گمرکی، توسعه کریدورهای حمل و نقل، اتصال بنادر و مراکز لجستیکی، افزایش ظرفیت‌های ترانزیتی و تقویت تاب‌آوری زنجیره‌های تأمین را از محورهای مهم همکاری اقتصادی اعضا برشمرد. پزشکیان همچنین سه ابتکار در حوزه همکاری‌های اقتصادی شامل تعمیق همکاری‌های مالی و بانکی و تأسیس «بانک سازمان همکاری شانگهای»، ایجاد اتحادیه بیمه صادراتی و سرمایه‌گذاری و تشکیل کنسرسیوم انرژی سازمان همکاری شانگهای را پیشنهاد و در حوزه امنیتی نیز ایجاد مرکز راهبردی مطالعات امنیتی این سازمان را برای شناسایی تهدیدات نوظهور و تقویت ثبات منطقه‌ای مطرح کرد. رئیس‌جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر اهمیت گفت‌وگو و ایجاد سازوکارهای مؤثر همکاری، آمادگی ایران را برای مشارکت سازنده و فعال در فرآیندهای مرتبط با ارتقای سازمان همکاری شانگهای و حمایت از ابتکارات جدید در راستای تقویت انسجام، کارآمدی و همگرایی این سازمان اعلام کرد.

فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی (نوبت دوم) شماره ۱۶۴/ج م ۱۴۰۵

مربوط به خرید ۹ قلم انواع لوله سایز ۲ الی ۱۲ اینچ- در خواست شماره ۰۵۰۰۳۷۶

وسواس چهاردهه‌ای ترامپ برای تصرف جزیره خارک؛ تله مرگ برای نظامیان آمریکایی

در صفحه ۸

قمار شکست خورده ترامپ و کابوس تنگه هرمز برای اقتصاد جهان و شیخ نشینان

منابع اقتصادی درباره تأثیر دوباره تنش‌ها بر اقتصاد شیخ نشینان و جهان که در جنگ منطقه‌ای متراژل شد هشدار دادند.

در حالی که جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران که با پاسخ کوبنده کشورمان تبدیل به یک جنگ منطقه‌ای شد، شکستگی اوضاع کشورهای خلیج فارس در سطوح مختلف از جمله امنیتی و اقتصادی را فاش کرد، برآوردهای اخیر، تصویر تیره و تاری از عملکرد اقتصادی منطقه خلیج فارس برای سال ۲۰۲۶ ترسیم می‌کند.

سایه سنگین تنش‌ها بر سر اقتصاد جهان و شیخ نشینان خلیج فارس

در این زمینه وب سایت فطری العربی الجدید در مقاله‌ای تحت عنوان «بازگشت شیخ جنگ: خسارات اقتصادی سنگینی بر خلیج فارس و بازارهای جهانی سایه افکنده است»، نوشت: حملات هوایی آمریکا به جزیره خارک در نزدیکی تنگه هرمز در عصر یکشنبه، شیخ جنگ در منطقه را زنده کرده و همچنین اتفاقات شکنده، امیدها را برای کاهش تنش تضعیف کرده و تنش‌ها را در حیاتی‌ترین شریان تجارت نفت جهان دوباره شعله‌ور ساخته است. این حملات آمریکا با پاسخ سریع ایران که شامل حملات موشکی و پهپادی به پایگاه‌های ایالات متحده در چندین کشور منطقه بود همراه شد و بلافاصله موجب افزایش جدید قیمت نفت شد و نفت از ۹۰ دلار در هر بشکه فراز رفت.

طبق گزارشی که روز دوشنبه توسط فایننشال تایمز منتشر شد، میکائیل الفارو، رئیس سرمایه‌گذاری در کالو پارترز، تأکید کرد که این تنش نظامی، یک ریسک پایدار در بازارهای بین‌المللی ایجاد می‌کند و اقتصادهای خلیج فارس را در مواجهه مستقیم با اختلالات زنجیره تأمین و کاهش جریان انرژی و کالا از طریق آبراه حیاتی تنگه هرمز قرار می‌دهد.

اما پیامدهای اقتصادی این تحولات فراتر از افزایش‌های لحظه‌ای قیمت نفت خام است. به گفته ناظران، این اقدامات همچنین افزایش مداوم حق بیمه ریسک دریایی و هزینه‌های بیمه ریسک جنگ را به همراه افزایش هزینه‌های کشتیرانی تحمیل می‌کند.

هزینه‌های سنگین کشتیرانی در سایه معادله ایران در تنگه هرمز

داده‌های دریایی نشان می‌دهند که ترافیک نفتکش‌ها و کشتی‌های تجاری از طریق تنگه هرمز، پس از تشدید شدید تهدیدات، در سطوح بسیار پایین و ملو از خطرات بالا باقی مانده است. این وضعیت با اگره گسترده شرکت‌های بیمه برای پوشش کشتی‌هایی که از دستورالعمل‌های امنیتی پیروی نمی‌کنند، تشدید می‌شود.

در تنگه هرمز، صدها نفتکش طی چهار هفته گذشته تلاش کرده‌اند تا از طریق کانال‌های باریک با بسته عبور کنند، زیرا قایق‌های ایرانی به کشتی‌ها در مورد ورود به این منطقه هشدار می‌دهند. در نتیجه، تحلیلگران بیمه دریایی معتقدند که این عدم قطعیت امنیتی، بازگشت به سطح عادی کشتیرانی را در آینده نزدیک بعید می‌کند و بر اساس تحلیل‌یک که توسط لویژن لیست، پلتفرمی متخصص در حمل و نقل دریایی و تجارت جهانی، در ۲۱ آگوست ۲۰۲۶ منتشر شد، بار بیشتری را بر دوش صاحبان کشتی و واردکنندگان در منطقه می‌گذارد.

تهدید مداوم برای ناوبری، صادرات انرژی خلیج فارس، فعالیت‌های بندری و تجارت غیرنفتی را تحت فشار قرار می‌دهد. در همین حال اختلال در ترافیک دریایی منجر به تجمع گسترده کشتی‌ها و ملواناتی شده است که در خلیج فارس بدون هیچ گونه خروج ایمن سرگردان هستند. بر اساس گزارشی که توسط مارتینام اکسکیوتیو، پلتفرمی متخصص در امور دریایی و امنیت، در ۲۸ آگوست منتشر شد، این امر همچنین بر اعتماد سرمایه‌گذاران خارجی تأثیر منفی گذاشته است، که با نگرانی شاهد افزایش خطرات عملیاتی و لجستیکی و افزایش هزینه‌های حمل و نقل محصولات نهایی و کالاهای واسطه‌ای به بازارهای جهانی هستند.

کابوس ناتمام تنگه هرمز برای اقتصاد دنیا و اعراب

در این زمینه، رالد المصری، کارشناس اقتصاد سیاسی، به العربی الجدید گفت که تشدید تنش و بازگشت به رویارویی نظامی ایالات متحده با ایران، به ویژه پس از انقضای تفاهم‌نامه قبلی بین دو طرف، تعجب‌آور نیست. وی افزود که سیاست‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در جهت حفظ فشار شدید نظامی و اقتصادی بدون الزام درگیر شدن در یک جنگ تمام عیار است که قطعاً با واکنش متقابل ایران مواجه می‌شود.

این کارشناس اقتصادی عرب زبان تأکید کرد که در این میان ادامه تنش و ناامنی در تنگه هرمز، بر کشورهای خلیج فارس تأثیر منفی بالایی به ویژه در سطوح اقتصادی و امنیتی می‌گذارد. المصری تصریح کرد که این وضعیت علاوه بر خطر حملات نظامی مستقیم به کشورهای خلیج فارس، منجر به افزایش هزینه‌های حمل و نقل، کشتیرانی و بیمه می‌شود که ناگزیر بر ثبات قیمت نفت و آینده بازارهای جهانی انرژی تأثیر می‌گذارد. وی اظهار داشت که در نتیجه شرایط کنونی، اقتصاد کشورهای خلیج فارس و نقش منطقه‌ای آنها بار دیگر تحت تأثیر تنش‌ها در منطقه قرار می‌گیرد و این امر تأثیر زیادی بر اعتماد سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی دارد؛ زیرا سرمایه‌گذاران از فعالیت در محیط‌های ناامن و ناپایدار خودداری می‌کنند. این گزارشس عرب زبان گفت: بر همین اساس کشورهای خلیج فارس در برابر واقعیت‌های جدید و خطرناکی قرار می‌گیرند که مستلزم ارزیابی مجدد اساسی و انعطاف‌پذیری روابط و استراتژی‌های بین‌المللی آنها است، به جای اینکه به مسیر عدم قطعیت و ثبات خیالی که آینده جوامع غنی از منطقه‌ای ثروت و فعالیت‌های نفت آنها را تهدید می‌کند، ادامه دهند. علاوه بر آن، تحولات ژئوپلیتیکی اخیر و اختلالات دریایی، کشورهای خلیج فارس را مجبور به برنامه‌ریزی مجدد و به تعویق انداختن چندین پروژه بزرگ کرده است. به گزارش پلومبرگ در ۵ آوریل ۲۰۲۶، دامنه پروژه «ذالین» در شهر نونم که عربستان هزینه سنگینی برای آن کرده، کاهش یافته و مراحل کلیدی ساخت و ساز به تعویق افتاده است تا نقدبینگی حفظ شود و امنیت زنجیره تأمین تضمین شود. همزمان با آن، خبر گزارری روترز در ۸ مه ۲۰۲۶ گزارش داد که گسترش عملیاتی پروژه هیدروژن سبز (NGH۲) نونم به دلیل مشکلات قراردادهای حمل و نقل بین‌المللی به اواخر ۲۰۲۷ موکول شده است.

در همین حال، منابع اعلام کردند که جدول زمانی توسعه برای پروژه‌ها در سایر کشورهای خلیج فارس معطل شده است. به عنوان مثال، سرمایه‌گذاری در مراکز داده و محاسبات ابری پس از اعلام ایران در ۲۱ جولای مبنی بر هدف قرار دادن زیرساخت‌های خدمات وب آمازون (AWS) در بحرین، وارد مرحله‌ای از ریسک شده است.

در این زمینه، فیلیپ شارب، اقتصاددان Investec، معتقد است که بی‌نت دیپلماتیک مداوم و تشدید تنش‌های نظامی در نزدیکی تنگه هرمز، بارهای اقتصادی فزاینده و مستقیمی را بر بازارهای منطقه‌ای و بین‌المللی تحمیل می‌کند. وی تأکید کرد که مسیر بحران به سمت یک رویارویی بلندمدت و اختلال طولانی مدت در این آبراه حیاتی، احتمال اختلال طولانی مدت در ناوبری از طریق تنگه هرمز را افزایش می‌دهد و منابع از کاهش سریع قیمت انرژی و فشار مداوم بر هزینه‌های تأمین و لجستیک می‌شود.

شرکت ملی نفت ایران

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران (سهامی خاص)

شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه خرید ۹ قلم انواع لوله سایز ۱۲ الی ۱۲ اینچبه شماره (۲۰۵۰۹۲۶۶۰۰۰۳۲۰) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه حقوق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۲ الی ۱۴۰۵/۰۹/۲۳ می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد. حداقل امتیاز ارزیابی کیفی ۱۵۵ امتیاز می باشد. شرکت ها و موسسات دانش بنیان در مناقصات و عرضه کالاهای دانش بنیان ساخت داخل دستگاه های اجرایی حائز اولویت می باشند.

مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی تاریخ: ۱۴۰۵/۰۹/۳۱

مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی تاریخ: ۱۴۰۵/۰۹/۱۴

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزاز: آدرس: گچساران – فلکه الله – شرکت بهره برداری نفت و گاز گچساران – تلفن:

۰۳۲۳۲۴۴۱۲ – ۳۱۹۲۱۸۲۶ – ۰۷۲

مرکز تماس سامانه ستاد: ۴۱۹۳۴ – ۰۲۱

دفتر ثبت نام سامانه ستاد: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

شناسه: ۲۲۶۲۹۹۹

خبر

صفرنژاد:

سهم ایران از دریای خزر را با یک

سند به ۳/۵ درصد تبدیل نکنیم

کارشناس مسائل سیاسی با انتقاد از روند تدوین رژیم حقوقی دریای خزر گفت: اگر کنوانسیون به شکل فعلی به تصویب برسد، در عمل سهم تاریخی ایران در سطح آب خزر می‌تواند تا حدود ۳.۵ درصد تقلیل پیدا کند.

داریوش صفرنژاد، با اشاره به روند تدوین رژیم حقوقی دریای خزر اظهار کرد: پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و شکل‌گیری چهار کشور جدید در حاشیه خزر، کارگروه کارشناسی پنج‌جانبه میان کشورهای ساحلی تشکیل شد و حدود ۲۵ سال تدوین رژیم حقوقی این دریا را دنبال کرد.وی افزود: در ۲۱ مرداد ۱۳۹۷، کشورهای ساحلی تصمیم گرفتند موضوع‌های مورد اختلاف را از متن کنوانسیون خارج کنند و قرار شد چهار موافقت‌نامه درباره این مسائل ظرف ۶ ماه تدوین شود. در نهایت، کنوانسیون به موافقت‌نامه‌ای درباره بخشی از سطح آب خزر تقلیل یافت و دیگر نمی‌توان آن را یک کنوانسیون جامع درباره بستر، زیربستر، سطح آب و فضای هوایی این دریا دانست.
این کارشناس مسائل سیاسی با اشاره به ایرادات حقوقی متن کنوانسیون گفت: یکی از مشکلات اصلی، حذف سابقه قراردادهای ایران و اتحاد جماهیر شوروی از متن است. به گفته وی، در هیچ‌یک از قراردادهای میان ایران و شوروی تحدید حدود مرزی مشخصی در خزر انجام نشده بود، اما تا زمان فروپاشی شوروی، حدود ۱۲ درصد دریا در اختیار ایران و ۸۸ درصد در اختیار شوروی سابق بود.

هویت تاریخی ایران در خزر نباید نادیده گرفته شود

صفرنژاد با بیان اینکه چهار همسایه شمالی ایران در خزر حدود ۳۴ سال است که به کشورهای مستقل تبدیل شده‌اند، گفت: فروپاشی شوروی نباید باعث نادیده گرفتن سابقه حقوقی و تاریخی ایران در این دریا شود.

وی افزود: ایران در طول تاریخ قراردادهای متعددی با همسایه شمالی داشته، اما هیچ‌گاه مرز مشخصی در خزر میان دو کشور تعیین نشده است. با این حال، ایران پس از فروپاشی شوروی نیز تا امروز در محدوده‌ای حدود ۲۰ درصدی خزر اعمال حاکمیت داشته است.

راهبرد ایران: ۲۰ درصدی از بستر و زیربستر

این کارشناس مسائل سیاسی درباره راهبرد ملی ایران در خزر گفت: در دولت هفتم، راهبردی جامع تدوین و به تصویب مراجع قانونی و شورای عالی امنیت ملی رسید که بر اساس آن، هر یک از پنج کشور ساحلی باید از ۲۰ درصد بستر و زیربستر بهره‌مند شوند و رژیم حقوقی سطح آب نیز به‌صورت مشاع تعیین شود.صفرنژاد ادامه داد: بر اساس این راهبرد، ابتدا باید بستر و زیربستر تقسیم و پس از آن درباره سطح آب تصمیم‌گیری می‌شد، اما در ۲۱ مرداد ۱۳۹۷ این روند با یک تصمیم سیاسی تغییر کرد.وی با

اشاره به اصل ۷۴ قانون اساسی اظهار کرد: برای جابه‌جایی یک وجب از مرز ایران، رأی چهارپنجم نمایندگان مجلس لازم است؛ بنابراین تصمیم درباره قلمرو سرزمینی نباید فدای ملاحظات سیاسی شود.

صفرنژاد تأکید کرد: اگر بدون تعیین تکلیف بستر و زیربستر، رژیم حقوقی سطح آب پذیرفته شود، در عمل ممکن است سهم ایران به حدود ۳.۵ درصد محدود شود و این سند در آینده مبنای استناد کشورهای مقابل علیه منافع ایران قرار گیرد.

نباید سهم تاریخی ایران به ۳.۵ درصد تقلیل یابد

وی گفت: ایران به لحاظ تاریخی دست‌کم برای ۱۲ درصد از تسلط داشته و طی ۳۴ سال گذشته نیز در محدوده ۲۰ درصدی اعمال حاکمیت کرده است. بنابراین نباید بدون تعیین تکلیف بستر و زیربستر، این میزان به حدود ۳.۵ درصد تقلیل پیدا کند.این کارشناس مسائل سیاسی پیشنهاد کرد: مجلس شورای اسلامی باید پیوستی به کنوانسیون اضافه کند و دولت نیز به چهار کشور ساحلی اعلام کند که

بستر و زیربستر باقی‌مانده میان ایران، جمهوری آذربایجان و ترکمنستان باید تعیین تکلیف شود و پس از آن درباره رژیم سطح آب تصمیم‌گیری شود.وی افزود: تا زمانی که منافع ملی و قلمرو سرزمینی ایران مشخص نشده است، نباید زیر بار تصویب رژیم سطح آب رفت. اگر کنوانسیون تصویب نشود، از نگاه وی ایران همچنان می‌تواند بر مبنای وضعیت موجود از محدوده ۲۰ درصدی خود دفاع کند.

چهار موافقت‌نامه الحاقی همچنان تعیین تکلیف نشده‌اند

این کارشناس مسائل سیاسی با اشاره به چهار موافقت‌نامه الحاقی گفت: پیش از تصویب کنوانسیون باید موضوع تقسیم بستر و زیربستر، رژیم حقوقی فضای هوایی و موافقت‌نامه‌های الحاقی تعیین تکلیف شود.وی افزود: قرار بود این موافقت‌نامه‌ها ظرف ۶ ماه پس از امضای کنوانسیون تدوین و برای تصویب به مجالس کشورهای ساحلی ارائه شوند، اما با گذشت بیش از ۸ سال، این اقدامات همچنان نهایی نشده است.صفرنژاد گفت: این موافقت‌نامه‌ها موضوعاتی از جمله کشتیرانی، خطوط لوله نفت و گاز، نحوه تعیین خط مبدأ و استفاده کشورهای محصور در خشکی از دسترسی به آب‌های آزاد را دربرمی‌گیرد.

وی تصریح کرد: پس از تعیین تکلیف این مسائل می‌توان درباره رژیم حقوقی سطح آب تصمیم گرفت و کنوانسیون را با رفع ابهام‌ها و مشکلات موجود به تصویب رساند.

صفرنژاد در پایان تأکید کرد: عدد ۳.۵ درصد به‌صراحت در متن کنوانسیون ذکر نشده و این رقم از مجموع آب‌های داخلی و دریای سرزمینی محاسبه می‌شود؛ با این حال، از نظر وی ایران نباید پیش از تعیین تکلیف بستر و زیربستر و تأمین منافع ملی، سندی را تصویب کند که در آینده بتواند مبنای استناد طرف‌های مقابل قرار گیرد.

از وعده ۸ ساله خانه‌دار شدن تا انتظار ۱۰۰ ساله؛ طرح جامع مسکن چه کرد؟

یک دهه پس از وعده کاهش زمان خانه‌دار شدن به ۸ سال، دوره انتظار خرید مسکن در ایران به چند دهه رسیده است. مردامه‌ا سال ۱۳۹۳ حامد مظاهریان، معاون وقت مسکن و ساختمان وزیر راه و شهرسازی از آماده شدن کلیات طرح جامع مسکن خبر داده و گفته بود: این طرح به‌زودی رونمایی می‌شود.

حدود ۹ ماه بعد در اردیبهشت ۱۳۹۴ طرح جامع مسکن رونمایی شد. مظاهریان در مراسم رونمایی با اشاره به وضعیت بازار مسکن اعلام کرد شاخص دسترسی به مسکن در کشور ۱۲ سال است؛ یعنی یک خانوار متوسط در صورتی که تمام درآمد خود را پس‌انداز کند و هیچ هزینه‌ای نداشته باشد پس از ۱۲ سال می‌تواند صاحب خانه شود.

وی در آن زمان هدف طرح جامع مسکن را کاهش این شاخص به ۸ سال تا اقی ۱۴۰۵ عنوان کرد؛ هدفی که قرار بود با افزایش ساخت‌وساز و اجرای مجموعه‌ای از سیاست‌های حمایتی و تأمین مالی محقق شود.

اکنون بیش از یک دهه از آن زمان گذشته و اقق تعیین شده برای رسیدن به شاخص ۸ ساله نیز عملاً فرا رسیده است، اما شرایط بازار مسکن فاصله قابل‌توجهی با هدف‌گذاری آن سال‌ها دارد.

بر اساس اظهارات حبیب‌الله طاهرخانی معاون کنونی مسکن و ساختمان وزیر راه و شهرسازی (اردیبهشت ۱۴۰۴) دوره انتظار خانه‌دار شدن در کشور به ۲۷ سال رسیده است. البته این رقم با فرض اختصاص بخشی از درآمد خانوار به خرید مسکن محاسبه شده و معاون وزیر در همان مقطع، دوره دسترسی مسکن با فرض اختصاص کل درآمد خانوار را ۹ سال اعلام کرده بود. محاسبات دیگری که با در نظر گرفتن توان واقعی پس‌انداز خانوار انجام شده، تصویر متفاوتی از بازار مسکن ارائه می‌دهد. بر اساس برآوردهای مربوط به سال ۱۴۰۳، دوره انتظار خرید خانه در شهرهای کشور حدود ۴۹ سال و در تهران حدود ۸۹ سال اعلام شده است.

آبان‌ماه سال قبل مجتبی یوسفی عضو کمیسیون عمران مجلس در این‌باره گفته بود: بر اساس بررسی‌های صورت گرفته با درآمد متوسط بازنشستگان، کارگران، کارمندان و معلمان که به‌طور میانگین بین ۲۰ تا ۲۵ میلیون تومان است، اگر یک‌سوم این مبلغ در شهرهای بزرگ پس‌انداز شود، حدود ۵۳ سال طول می‌کشد تا بتوان با قیمت‌های فعلی، یک واحد مسکونی ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ متری خریداری کرد.

وی افزود: در حالی‌که در تهران و کلان‌شهرها این زمان به حدود ۷۳ سال افزایش می‌یابد. حتی اگر کل درآمد نیز پس‌انداز شود این مدت به حدود ۲۰ سال کاهش می‌یابد. به گزارش تسنیم، هرچه نمی‌توان گفت زمان خانه‌دار شدن مردم در ایران به یک قرن رسیده، اما در تهران بر اساس برخی محاسبات مبتنی بر توان واقعی پس‌انداز، خانوارها با دوره انتظاری نزدیک به یک قرن و بالاتر مواجه هستند.

در همین شرایط طرح جامع مسکن بار دیگر در دستور کار دولت قرار گرفته و وزارت راه و شهرسازی در این رابطه نشست‌هایی را برگزار کرده است.

ترگس رزبان، مدیرکل دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی در نشست اخیر با اشاره به وضعیت سیاست‌گذاری در این بخش گفت سیاست‌گذاری مسکن در نقطه صفر قرار ندارد و دولت متعهد به تعهدات ایجادشده در دولت‌های گذشته است.

وی افزود: طرح جامع مسکن نیز با توجه به همین تعهدات و مسیر طی‌شده در حال بازنگری است و نمی‌توان سیاست‌گذاری جدید را بدون در نظر گرفتن تصمیمات و تعهدات گذشته دنبال کرد.

به گفته وی، مطالعات طرح در دو فاز «نیازسنجی مسکن» و «تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های حوزه مسکن» در حال انجام است.

محمود اولاد مجری طرح جامع مسکن، با تشریح روند اجرای مطالعات گفت: تحولات جمعیت و خانوار، ساختار قیمت‌ها، بازار مسکن و الگوهای مالکیت و اجاره از جمله موضوعاتی است که در مطالعات طرح مورد بررسی قرار گرفته است.

وی با تأکید بر ضرورت فاصله گرفتن از نگاه مالکیت‌محور به مسکن اظهار کرد: نباید مسئله مسکن را صرفاً معادل مالکیت دانست؛ استفاده از خدمات سکونت از طریق اجاره نیز بخشی از نیاز مسکن خانوارهاست و الگوی تأمین مسکن افراد در طول چرخه زندگی تغییر می‌کند.

وی با اشاره به تحولات جمعیتی کشور و افزایش ازدواج‌ها در دهه ۱۳۸۰، متذکر شد: بخش قابل‌توجهی از تقاضای مسکن در آن دوره تحت تأثیر ورود نسل‌های پرمجمعت به سن ازدواج شکل گرفت؛ اما پس از عبور این موج جمعیتی،

تعداد ازدواج‌ها کاهش یافته و نمی‌توان شرایط امروز بازار مسکن را با دوره اوج تقاضای دهه ۸۰ مقایسه کرد.

وی بر ضرورت تنوع‌بخشی به بازار مسکن و توجه به تفاوت‌های مکانی، متراژ، کیفیت و ویژگی‌های واحدهای مسکونی تأکید کرد و افزود: وجود گسست در بازار باعث می‌شود بخشی از تقاضای گروه‌های کم‌درآمد از بازار رسمی خارج و به سمت الگوهای غیررسمی سکونت سوق

پیدا کند.
وی بیان کرد: حمایت مؤثر نباید صرفاً به واگذاری کوتاه‌مدت یا رایگان مسکن محدود شود، بلکه می‌توان الگوهایی را طراحی کرد که خانوار ضمن استفاده از مسکن اجاره‌ای متناسب با توان پرداخت، امکان پس‌انداز و ارتقای تدریجی قدرت خرید خود را نیز پیدا کند.

وی توجه به مستأجران در بافت‌های ناکارآمد، ادامه نوسازی مسکن روستایی، تنوع‌بخشی به ابزارهای تأمین مالی و بررسی تأثیر قوانین و مقررات ساختمانی بر دسترس‌پذیری مسکن برای گروه‌های مختلف درآمدی را از دیگر محورهای مطالعات طرح عنوان کرد.

اولاد با اشاره به نظام پارانها و حمایت‌های مسکن نیز بر ضرورت هدفمند کردن حمایت‌ها تأکید کرد و گفت: در شرایط محدودیت منابع، باید مشخص شود منابع حمایتی چگونه و با چه شروطی در اختیار گروه‌های هدف قرار گیرد. هر ضابطه و مقرراتی که بر ساخت‌وساز اعمال می‌شود باید از منظر تأثیر آن بر دسترسی گروه‌های مختلف به مسکن بررسی شود و در صورت ایجاد محدودیت، سیاست مکمل برای جبران آن در نظر گرفته شود.

مجری طرح جامع مسکن همچنین بر محله محوری و پرهیز از نسخه واحد برای سراسر کشور تأکید و عنوان کرد: سیاست‌هایی مانند الحاق زمین باید متناسب با شرایط هر شهر و روستا و بر اساس ظرفیت، نیاز و توان اقتصادی خانوارها بررسی شود.

وی با اشاره به ترکیب نیازهای بخش مسکن، بر ضرورت توجه ویژه به مستأجران ساکن در بافت‌های ناکارآمد، به‌ویژه خانوارهای دهک‌های اول و دوم درآمدی تأکید و تصریح کرد: بخش قابل توجهی از برنامه‌های بازآفرینی شهری موجود مالک محور هستند و مستأجران عملاً در این فرآیند کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. از این رو ضرورت طراحی برنامه‌ای مستقل و تعریف دقیق گروه‌های هدف برای حمایت از مستأجران کم‌درآمد ساکن در محلات ناکارآمد مورد تأکید قرار گرفت.

وی گفت: در چارچوب پیشنهادی طرح جامع مسکن، بخش مسکن به مثابه یک «فراسیستم» مورد توجه قرار گرفته و رویکردهای برنامه بر چند محور اصلی استوار است. بازامحوری و اصلاح شکست‌های بازار، محله‌محوری و اجتناب از برنامه‌ریزی‌های یکسان و سراسری در سطح ملی، توجه به مدیریت شهری و پرهیز از اجرای برنامه‌های مسکن فاقد زیرساخت و خدمات شهری، تنوع در ابعاد مختلف سیاست‌گذاری و همچنین کارایی مبتنی بر عدالت، از مهم‌ترین رویکردهای مطرح‌شده در تدوین طرح جامع مسکن است.

مجری طرح جامع مسکن یادآور شد: بر اساس چشم‌انداز ترسیم‌شده برای طرح جامع مسکن، بخش مسکن در افق ۱۴۱۵ باید به بخشی «سازگار، مانا و نوآور» تبدیل شود؛ بخشی که بتواند در برابر تحولات اقتصادی، اجتماعی، جمعیتی و محیطی از انعطاف‌پذیری لازم برخوردار باشد. بر مبنای این چشم‌انداز اهداف اصلی برای طرح جامع مسکن تعریف شده است که نخستین هدف در حوزه عرضه، «تطبیق الگوی تولید و عرضه مسکن با انواع تقاضای اقشار مختلف جامعه و سازگار با شرایط محیطی» است. همچنین توسعه دسترسی فراگیر به مسکن، ایجاد بازار کارآمد از مرحله تولید تا تخصیص بهینه زمین و مسکن، ساماندهی وضعیت

از وعده ۸ ساله خانه‌دار شدن تا انتظار ۱۰۰ ساله؛ طرح جامع مسکن چه کرد؟

گروه‌های ویژه و کم‌درآمد و استقرار حکمرانی مشارکتی از دیگر محورهای هدف‌گذاری‌شده در این طرح است.

شکست دولت با مداخلات دولت

اولاد با بیان اینکه یکی از جهت‌گیری‌های اصلی طرح جامع مسکن، تغییر نقش دولت از تصدی‌گری به تسهیل‌گری است، افزود: در این چارچوب، تلاش می‌شود با تقویت سازوکارهای بازار و رفع شکست‌های بازار، نقش دولت از مداخله مستقیم در تمامی مراحل تولید و عرضه مسکن به سمت سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری و فراهم‌کردن بسترهای لازم برای فعالیت مؤثر سایر بازیگران سوق پیدا کند. وی گفت: برخی مداخلات دولت با هدف رفع شکست‌های بازار، خود به شکل‌گیری «شکست دولت» منجر شده و از این رو، بازنگری در شیوه‌های مداخله و سیاست‌گذاری ضروری است. وابستگی به مسیرهای گذشته و عادت به روش‌های تکراری، از جمله مهم‌ترین چالش‌های پیش‌روی تحقق اهداف طرح جامع مسکن بوده است.همچنین، تداوم الگوهای تیپ‌سازی و روش‌های یکسان در تمامی ارکان تولید مسکن، از جمله موانع حرکت به سمت الگوهای متنوع و متناسب با نیازهای جدید جامعه است. از سوی دیگر، نبود صرفه اقتصادی برای تولید برخی انواع واحدهای مسکونی در مقیاس‌های مختلف، از دیگر چالش‌هایی است که باید در طراحی

سیاست‌های جدید مورد توجه قرار گیرد.

تدوین برنامه‌های طرح جامع در ۸ محور

اولاد یادآور شد: در چارچوب سلسله‌مراتب برنامه‌های طرح جامع مسکن، مجموعه‌ای از برنامه‌ها در چند محور اصلی طراحی شده است که از جمله آن می‌توان به برنامه بازارگرای و تحول در زنجیره تأمین و الگوهای تولید مسکن، برنامه توسعه الگوهای محله‌ای و تدریجی تأمین و ساخت مسکن، برنامه توسعه زیست‌بوم فناوری، نوآوری و صنعتی‌سازی ساختمان، توسعه و تنظیم بازار مصالح ساختمانی و استفاده از مصالح بومی، برنامه‌های مرتبط با توسعه الگوهای تولید و انبوسازی مسکن، استقرار نظام یکپارچه سیاست‌گذاری، مدیریت و تأمین زمین برای مسکن، استقرار نظام بازتوزیع ارزش افزوده زمین و تأمین مالی توسعه محلی و برنامه‌های ویژه تأمین مسکن اقشار کم‌درآمد اشاره کرد.

وی اضافه کرد: همچنین توانمندسازی اقتصادی و اجتماعی دهک‌های پایین درآمدی ساکن در محلات ناکارآمد، توسعه مسکن استیجاری، بازآفرینی شهری، توسعه مسکن روستایی، تأمین مالی مسکن، تنظیم‌گری بازار و مدیریت تعهدات ایجادشده نیز از دیگر محورهای مورد توجه در چارچوب طرح جامع مسکن است. رویکرد اصلی در تدوین برنامه‌ها، حرکت به سمت بازارمحوری همراه با اصلاح شکست‌های بازار و بهره‌گیری از روش‌های نوین برای تولید مسکن ارزان‌تر و استطاعت پذیرتر است.

به گزارش تسنیم، مرور بیش از یک دهه سیاست‌گذاری مسکن وزارت راه و شهرسازی نشان می‌دهد فاصله میان اهداف تعیین شده و واقعیت بازار بیش از آنکه ناشی از نبود برنامه باشد، به ضعف در اجرای سیاست‌ها، تداوم مداخلات ناکارآمد و ناتوانی در تطبیق سیاست‌ها با تحولات اقتصادی و جمعیتی بازمی‌گردد.

طرح جامع مسکن سال ۱۳۹۴ قرار بود شاخص دسترسی به مسکن را تا افق ۱۴۰۵ (امسال) از ۱۲ سال به ۸ سال کاهش دهد، اما اکنون دوره انتظار خانه‌دار شدن بر اساس برخی محاسبات در شهرها به چند دهه و در تهران به نزدیک یک قرن رسیده است.

در این شرایط دولت با بازنگری طرح جامع مسکن در تلاش است مسیر متفاوتی را دنبال کند: مسیری که در آن دولت به جای تصدی‌گری مستقیم، بیشتر نقش سیاست‌گذار و تنظیم‌گر داشته باشد و سیاست‌های مسکن بر اساس تفاوت‌های درآمدی، جغرافیایی و الگوهای متنوع سکونت طراحی شود. توجه همزمان به بازار اجاره، توان واقعی پرداخت خانوار، مسکن اقشار کم‌درآمد، تأمین مالی، زمین و بازآفرینی شهری می‌تواند این طرح را از نسخه‌های گذشته متمایز کند.

واقعیت آن است که صرف تدوین یک طرح جامع، تضمینی برای بهبود بازار مسکن نیست. اگر بازنگری جدید نیز به برنامه‌های اجرایی، منابع پایدار، شاخص‌های قابل سنجش و سازوکار ارزیابی عملکرد متصل نشود، ممکن است در افق ۱۴۱۵ نیز فاصله میان وعده‌های سیاست‌گذار و توان واقعی خانوار برای تأمین مسکن همچنان پابرجا باشد.

علی ربیعی دستیار اجتماعی رییس جمهور بهمن ۱۴۰۳ با بیان اینکه خوشبختانه سه برنامه در جهت عدالت دولت پیش رو دارد که آموزش، سلامت و مسکن است، اظهار کرد: مسکن در کشور به مسئله پیچیده ای تبدیل شده و با

وسایل نقاشی و کاردستی نیز باید به سبد خرید اضافه شود.

بر این اساس، هزینه تهیه یک سبد متوسط و غیرلوکس لوازم‌التحریر و ملزومات مدرسه برای یک دانش‌آموز حدود ۱۳ تا ۱۵ میلیون تومان برآورد می‌شود؛ رقمی که با انتخاب کالاهای برند و فانتزی می‌تواند بیشتر شود.

این هزینه البته شامل لباس فرم، کفش، کتاب، سرویس مدرسه، تغذیه و کلاس‌های فوق‌برنامه نیست و مجموع هزینه بازگشت یک دانش‌آموز به مدرسه می‌تواند بسیار

سیاسی ، فرهنگی ، اجتماعی و ورزشی

خبر

همتی:

احتمال ورود ایران به ابر

تورم بسیار ضعیف است/ ادعای

فروپاشی کذب است

رئیس‌کل بانک مرکزی با تأکید بر کفایت منابع ارزی از برنامه عرضه ۲میلیارد دلار برای آرامش بازار خبر داد. عبدالناصر همتی رئیس‌کل بانک مرکزی در سی‌وششمین همایش بانکداری اسلامی با رد قاطعانه ادعای فروپاشی اقتصادی اعلام کرد: روند وصول مطالبات و منابع ارزی کشور همچنان ادامه دارد و ایران علاوه بر برخورداری از ذخایر داخلی، منابعی در اختیار دارد که به‌دلائل مختلف امکان اعلام جزئیات آن‌ها وجود ندارد.

رئیس‌کل بانک مرکزی درباره فضاسازی‌های رسانه‌های معاند پیرامون بی‌بست اقتصادی تأکید کرد: تمام تلاش رسانه‌ای و روانی دشمن القای فروپاشی اقتصادی در ایران بود. با صداقت کامل به مردم می‌گویم که شرایط اقتصادی و اداره معیشت دشوار شده است، اما فروپاشی هرگز اتفاق نیفتاده و نخواهد افتاد؛ این ادعاها فقط جنگ روانی است و غبار آن به‌زودی فرو خواهد نشست.

وی با بیان اینکه «خطاب به رئیس‌جمهور آمریکا می‌گویم: ایران ارز دارد و به‌قدر کافی هم دارد»، تأکید کرد: هرچند دشمنان هر هفته تحریم جدیدی علیه ایران اعمال می‌کنند اما سیستم اقتصادی کشور همچنان به کار خود ادامه می‌دهد و بانک مرکزی آمادگی دارد تا ۲ میلیارد دلار ارز در بازار عرضه کند.

به‌گفته وی: گردوخاک ایجادشده در بازار ارز فرو خواهد نشست و افزایش اخیر نرخ ارز نیز بیش از آنکه ناشی از عوامل واقعی باشد، تحت‌تأثیر فضای روانی است.

رد ادعای محدودیت منابع ارزی/ آمادگی بانک مرکزی برای تزریق ۲میلیارد دلار به بازار

رئیس‌کل بانک مرکزی در پاسخ به برخی اظهارات مقامات آمریکایی پیرامون عدم دسترسی ایران به منابع مالی و ارزی اعلام کرد: این ادعاها به‌طورکامل بی‌اساس است. ذخایر مسدودشده، منابع پایدار و درآمدهای نفتی و غیرنفتی متعددی در دسترس بانک مرکزی قرار دارد. از ابتدای سال جاری تاکنون بیش از ۱۸ میلیارد دلار ارز برای واردات کالاهای اساسی، دارو، نهاده‌های دامی و مواد اولیه خطوط تولیدی تأمین و پرداخت شده است.

همتی با تأکید بر قدرت مانور سیاست‌گذار در مدیریت تقاضا توضیح داد: بانک مرکزی در برابر اعلام هتنگی تحریم‌های جدید متغعل نمانده است، هفته گذشته تخصیص ۵۰۰ میلیون دلار به بازار را عملیاتی کردیم و اکنون نیز به‌شکل‌رسمی اعلام می‌کنم که بانک مرکزی آمادگی دارد در صورت نیاز تا سقف ۲ میلیارد دلار ارز را برای مدیریت و ثبات بازار تزریق کند.

وارد ابر تورم نشدیم/ احتمال وقوع آن نیز ضعیف است
وی با اشاره به اینکه حجم تحریم‌ها و محاصره اقتصادی اعمال‌شده بسیار گسترده است اما تأمین ارز موردنیاز کشور، نیازهای معیشتی مردم و نیازهای اولیه کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی قابل نادیده گرفتن نبود، تصریح کرد: حتی کارشناسانی که نگاه خوش‌بینانه‌تری داشتند معتقد بودند با روند تشدید محاصره و جنگ، اقتصاد ایران ممکن است وارد مسیر ابرتورم شود؛ با این حال با وجود اینکه مردم از تورم رنج می‌برند و سنگینی آن را در زندگی خود احساس می‌کنند، هنوز وارد ابرتورم نشده‌ایم و احتمال وقوع آن نیز ضعیف است، چرا که اقدامات پولی و احتیاطی بانک مرکزی باعث کنترل شتاب تورم شد و در شرایط فعلی نیز مهم‌ترین وظیفه این بانک، کنترل شتاب تورم و جلوگیری از ورود اقتصاد به مسیر ابرتورم است.

وزیر آموزش‌وپرورش:

تعطیلی بی‌رویه مدارس اصلاح می‌شود

وزیر آموزش‌وپرورش با اشاره به تعطیلی مدارس به دلیل آلودگی هوا، ناترازی انرژی، شرایط جنگی و بیماری‌ها گفت: یکی از دغدغه‌های آموزش‌وپرورش، تعطیلی بی‌حساب و بی‌رویه مدارس است و تلاش می‌کنیم ریل تصمیم‌گیری و کیفیت تصمیم‌گیری در این زمینه تغییر کند. علیرضا کاظمی، وزیر آموزش‌وپرورش در رویداد ملی «نشست زیست‌بوم جدید برنامه درسی دوره اول ابتدایی» ویژه معاونان آموزش ابتدایی ادارات کل استان‌های سراسر کشور اظهار داشت: در آستانه آغاز سال تحصیلی قرار داریم و همه تدابیر لازم برای برگزاری سالی آرام، کم‌دغدغه، با برنامه و حضوری آندیشیده شده است.

وی افزود: حدود ۱۵۰ برنامه در حوزه آغاز سال تحصیلی در دستور کار قرار گرفته و این برنامه‌ها به‌صورت مستمر رصد می‌شوند. آغاز سال تحصیلی یکی از مهم‌ترین رویدادهای ملی کشور است زیرا با آغاز مهر، فضای جامعه و خانواده تغییر می‌کند و مسیر رشد، علم‌آموزی و خردورزی دانش‌آموزان آغاز می‌شود.

کاظمی ادامه داد: سرمایه‌گذاری روی دانش‌آموزان، سرمایه‌گذاری روی آینده کشور است و هرگونه تعلل در این حوزه می‌تواند خسارت‌های جبران‌ناپذیری ایجاد کند.

وزیر آموزش‌وپرورش با اشاره به تعطیلی مدارس به دلیل آلودگی هوا، ناترازی انرژی، شرایط جنگی و بیماری‌ها گفت: یکی از دغدغه‌های آموزش‌وپرورش، تعطیلی بی‌حساب و بی‌رویه مدارس است و تلاش می‌کنیم ریل تصمیم‌گیری و کیفیت تصمیم‌گیری در این زمینه تغییر کند.

وزیر آموزش‌وپرورش با اشاره به دیگر برنامه‌های تحولی و خانواده‌محور گفت: تحول در ساختار نظام آموزشی نیز در دستور کار قرار دارد و باید ساختار آموزش از پیش‌دستانی تا دانشگاه، پیوستگی و انسجام بیشتری داشته باشد.

